

saavidt jeg forstod ham, henstillet til nærmere Beslutning, nemlig, hvorvidt den Gjæld, der er paadragen for de augustensborgske Godfers Indfrielse, skulde overtages af Staten i Fællesskab, og dermed tilslige Godserne indbrages under Statsactiverne, eller om denne Gjæld skulde gaae over paa Slesvig, som Domainegjæld paa Slesvig særskilt, og Slesvig derimod optage disse Godser under sig; jeg troer, at jeg saaledes har forstaaet det rigtigt. Det forekommer mig, som om her ikke er noget rigtigt Sammenhæng imellem de forskellige Maader, hvorpaa man opfatter de slesvigiske Forhold. De augustensborgske Godfers Inddrivelse har, saavidt jeg kan forstaae, været en almindelig politisk Forholdsregel. Det er ikke Hertugdømmet Slesvig, der har frigjort sig for Hertugen af Augustenborgs Ophold i Slesvig ved at afskjæbe ham hans Godser, men det er en nødvendig Statsact, der er bleven iværksat for at fjerne fra Landet en oprørsfjendtlig Linie. Man har ikke kunnet gjøre det paa anden Maade, man har ikke kunnet drage Bedkommende til Doms, og om man endog havde kunnet dømme Personen, saa kunde man dog, efter vor Lovgivning, ikke dømme Familien. Man har afsundet sig, og det anseer jeg for en meget rigtig, ja jeg vil endog troe en nødvendig Vej, men jeg troer, at det skete for hele Landet, og at man let kommer tilrette med Forvaltningen af Godserne ved at sælge dem saasnart som muligt.

Naar jeg nu gaaer over til de andre forskellige Poster, kommer jeg til en Post af de fælles Statsudgifter, som ligeledes er vanskeligt

at behandle i Fællesskab, fordi Lovgivningen er forskellig. Denne Sag har ofte været bragt frem her; det er Stempelpapirsforordningen, der, saaledes som den er, er i allerhøieste Grad bebyrdende for al Omsætning her i Landet. Vi have jævnlig og idelig begjæret den forandret, og jeg skulde ønske, at Finantsministeren vilde oplyse, om man alvorlig har tænkt paa at arbejde i denne Retning. Derfor Finantsministeren skulde sige: Ja, det har man tænkt paa, men da man har meent, at det maatte være en fælles Statsindtægt (Finantsministeren, Rei.), saa har man villet udsætte det indtil en fælles Repræsentation engang kom istand, saa skal jeg ogsaa med stor Fornøjelse tage imod dette Svar; thi det indeholder en ny Tilstrøking om, at Ministeriet alvorligt vil række Haanden til saa hurtigt som muligt at komme til denne nye Repræsentation. Idet jeg siger dette, vil jeg forresten ogsaa sige, at jeg for min Person ikke nærer den mindste Tvivl i saa Henseende, men jeg tør tillige sige, at der er Mange, som tvivle. Jeg vil dog, siden jeg omtaler det, og netop fordi jeg mere taler for Andre end for mig selv, nævne een Grund, som væsentlig bringer til at tvivle i saa Henseende. Jeg har læst i en offentlig Tidende, hvad jeg knapt vil troe, at man har forelagt de stænderske Forsamlinger i Hertugdømmerne Forslag om Klassevalg, og Klassevalg indførte i Landsdele i den forenede danske Stat; ere Grundringer om Oprøret; de vare Oprørets Spore, og det er Altsåen, man holder vedlige — men jeg tager det meget gjerne for Ubekendthed.